

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΑ "ΜΑΚΕΔ. ΝΕΑ" ΕΙΣ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ  
ΑΝΑ ΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΗΝ ΑΝΑΤΟΛ. ΘΡΑΚΗΝ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΛΛΗΝΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

Σηκώθηρα ἀποτόμως καὶ τὴν ἐπλη-  
σίαα. Χαίρεινθήκαμε καὶ μείναμε ἀ-  
μίλητοι ἐπὶ τινι δευτερόλειτα. Πρῶ-  
τος ἔλυσα τὴν σιωπὴν μου καὶ χαμο-  
γελῶντας τοῦ εἶπα:

— Εξεί γεννήθηκα, πέντε χρόνια  
πατέρας μου είν'αυτός. Δέχ'το, χρόνια  
είς τὸ μέλλον.

— Τὴ γίνεταί ὁ πατέρας σου.  
— Ἀπέθανε πρὸ πικρῆς ἐπὶ τοῦ  
Βασσοβία.

τὸ ὄνομά μου ἔμεινε κατάπληκτος.  
Δὲν πορεύεσθαι νὰ τοῦ διηγηθῶ τὴν  
σκοπεύουσα τοῦ εἶνα τοῦ δόξου ὅταν

Πρέπει να σημειώσω, ότι τὸν συνομιλητὴν μου ἐγγνώριζα ἀπὸ τὸν Καραγάτση, διὸν ἀκόμη ἦτο παῖδάκι. Ὁ μακαρίτης πατήρ του ἦτο πρύταυνος οἰκογενειαρχοῦ καὶ διεκρίνετο μετὰ τὸν ἄλλον ξένων ὑπαλλήλων τῶν σιδηροδρόμων.

Ἡς διεπιστώσα κατὰ τὴν ἐν Παιδε-  
στοῦ διαίτησιν μου, ἥτο συμπάσης εἰς  
τοῦς Τούρκους τῆς πόλεως. Ἐξέως ἐν  
κρήνῃ καὶ τὴν δουλεία του καὶ γ' αὐ-  
τὸ συνετιζομένη με ἕνα Τούρκον καὶ  
ὡς μοῖ εἶπε, τοῦτο τὸν ὠφέλησε πολὺ  
ἐν τῇ ἐργασίᾳ του.

μίαν διακοπὴν. Ἐσκέφθην ὅτι ἔπρεπε  
νὰ φροντισῶ διὰ κατάλυμα καὶ μετ'  
ὀλίγον ἐξήλθον τοῦ καφενείου καὶ  
ἀφ' οὗ ὥδοιπορήσαμεν ὀλίγον, ἐφθάσα-  
μεν εἰς ἓνα μεγαλοπρεπὲς κτίριον.

Ἦτο το ξενοδοχεῖον Ἄναντιόλ ὁ  
που ἀκριβῶς διέμεινεν ὁ κ. Σιρουνί-  
σκη. Ἀνῆλθομεν τὴν κλῆμα καὶ ἔ-  
μεινα ἐθαμβος ὁπὸ τὴν πολυτέλειαν  
τὴν ὁποῖαν εἶδα εἰς τὸ πλουσιότατον  
τοῦτο σάλον. Ἐνας μερῆλι τοῦτο

κος ἐκάθητο ἐνώπιον ενός πολιτείου  
γραφείου. Ἦτο ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ξε-  
νοδοχείου, τὸν ὁποῖον μοῦ συνέστησε

ὁ φίλος μου μετὰ τὴν παράκλησιν νὰ  
κρατηθῇ ἕνα κρεβάτι δι' ἐμέ. Εἰς τῶν  
ὑπαλλήλων φέρων ἰδιαιτέραν στολήν,

παρέλαβε τὸν σάκκον μου καὶ ἀποῦ ἀ-  
 χειριρετοσάμεν τὸν ἔστοδοχον κατὰ  
 τὸν νόμον τοῦ καὶ τὸν ὅπου καὶ τὸν

κουζίνα των φαγητών. Το καφενείο  
ήτο ένα πρώτης τάξεως κέντρον με βα-  
ρυσά επίπλασι. Εξώστης κουρνευτάτος.

φαίᾳ ἐπιπλῶσι. Ἐφαγάμεν κούρεντας  
 διὰ χυτικῶς καὶ ἐκεῖθεν μετέβημεν  
 εἰς τὸν ἐκεῖ πλησίον κληματογράφον.

Ένα χανουμάκι — μου είπε δηλαδή  
ὅτι ἦτο χανουμάκι, διότι δὲν διέφερε  
διόλου ἀπὸ δικό μας κορίτσι — τοπο-

θετημένο στο νκισέ, πωλούσε τὰ εἰσιτήρια. Πήραμε ἓνα θεωρεῖο καὶ ὁμο-  
λογῶ ὅτι εἶναι ζήτημα ἂν παρηκολού-

θησα την προβολήν της ταινίας διότι  
ο κ. Στρούζινσκη δέν έπαυσε να μέ ε-  
ρωτά για διασπορά προϊόντα που συνέ-

βήσαν στο Καρανάτς, ἀφ' οὗτου εἶχε  
φύγη μὲ τοὺς γονεῖς του.

Ελθόντων δ' αὖ ἀναφέρω ἀνωτέρω  
μὴν ἀπαραίτητον λεπτομέρειαν. Ὁ φί-  
λος μου Στρουζίνσκη ὁμίλει τὴν ἑλλη-

νικήν ὡς μητρικήν του γλῶσσαν, ὅπως καὶ ὅλα τὰ παιδιὰ τῶν Γερμανῶν, τῶν Γάλλων, Αὐστριακῶν, Τσεχοσλοβάτων

καὶ Πολλωνῶν τοῦ ὑπερέχουσιν εἰς τὴν  
διεσθύνειν τῶν σιδηροδρόμων εἰς Κο-  
ρογάτις, λόγῳ τοῦ συγχρωτισμοῦ τῶν

παίδιων ἐκείνων με τὰ ἑλληνόπαιδα,  
ἐπέδρασε κατὰ ἓνα τρόπον καταπλη-  
γνικόν ἢ ἑλληνικὸν γλῶσσαι εἰς αὐτό

καὶ ἐνθυμούμαι, ὅτι καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ μητέρες τῶν ἠναγκάσθησαν νὰ ἐκ-

Τὸ πρῶτ' ὁ φίλος μου με ἀνέμενε

εἰς τὸ καφενεῖον τοῦ ξενοδοχείου.  
 Ἀπὸ ἐκεῖ μετέβημεν εἰς τὸ γραφεῖ-  
 όν του, ὅπου μοῦ ἐγγώρισε τὸν συνέ-

ταίρον του, ἕνα Τοῦρκον πολὺ εὐγενῆ  
καὶ ἀρκετὰ μορφωμένον.

— Είμαι στὰς διαταγὰς σου.

ΛΘ. ΖΑΡΔΑΛΙΔΗΣ  
ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια

186; Φαίσηος 1092

ΑΓΟΡΑ	ΒΕΛΟΝΙΣ
207.50	277.68
3.055	3.125
77.60	78.04
15.14	15.395
7.96	4.12
31.77	31.77
14.77	15.49 1/2
2.14	2.225
0.44	0.50
18.14	18.91
10.55	11.31
2.27.5	2.375
35	39 1/2
1.96	1.45
0.54.1/2	0.625
275.50	287.68
13.25	13.77

ὡς ἐκείνην τὴν ἐκκλησίαν  
 ὁ ἁγίος Μιχαὴλ, ἐπὶ  
 τῆς Κρήτης.  
 ὡς ἐκείνην τὴν ἐκκλησίαν  
 ὁ ἁγίος Μιχαὴλ, ἐπὶ  
 τῆς Κρήτης.  
 ὡς ἐκείνην τὴν ἐκκλησίαν  
 ὁ ἁγίος Μιχαὴλ, ἐπὶ  
 τῆς Κρήτης.

ΩΤΟΣ ΜΑΡΤΥΣ

[illegible]

*[A large white rectangular label is pasted over the right side of the page, obscuring the text.]*

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some faint smudges and discoloration, characteristic of old paper. The right edge of the page shows the binding of the book.

This image shows a blank, aged page from a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor discoloration or foxing. On the right side, the inner margin or gutter of the book is visible, showing the binding structure. There is no text or other markings on the page.

10

10

24

ΜΙΑ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ

ΤΑ "ΜΑΚΕΔ. ΝΕΑ" ΕΙΣ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ  
ΑΝΑ ΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΟΥΣ ΑΝΑΤΟΛ. ΘΡΑΚΗΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΣΤΟΝ

## Η ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΛΛΗΝΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

Ἔτσι ἀφίσταμε τὸν ἀπὸ τὴν πόλιν εὐχάριστον λεπτομερὲς, ὅταν ἐκδηλώ-  
πρεταστὸν μας. Πέρασαμε τὰ διὰ φθῶν μὲν ἐντὸς τοῦ αἰσθητοῦ.

Ὁ Χ. Στρατηγόπουλος μάλιστα προσφέρει ὅτι ἡ εκκλησία, ἡμεῖς πάντες, ἔχουμε ἕνα ἀνθρώπινο ἀξίωμα, εὐχνοῦμεθα καὶ ἀλλοις τοιαῦτα, ἀλλὰ ἐν ἑαυτοῖς, ἐκείνους ἐν δημοκρατίαις, καὶ κατὰ πᾶσαν ἐκ καθήκοντος ὅτι καὶ



Μία ώραία ἄποψις τῆς Ραιδεστοῦ

Σπρουζίνσκυ, ὅστις με δύο λόγια μοῦ  
 ἔδωκε νὰ ἐννοήσω.  
 — Ἐδῶ εἴμαστε κοντά στὴ θάλασ  
 σα, φίλε μου.

Ἀμεσῶς ἐνδεδυμένοι τὴν ἐσθῆτα τῶν Ἀδριανουπόλεως, τῶν Σαρανταχρυσισίων καὶ τῶν ἄλλων μεσογείων ἐκείνων ὁποῖα ἐπεσκέφθη, ἐκείνην τὴν γνῶσιν, ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀποβιβάζονται ἐαυτοὺς πρὸς τὸν ἀνατολικὸν ὁρίζοντα εἰς τὰ παλαιὰ ἑλληνικά.

Βαδίζατε ἀποκαταστάσει τῶν ποδῶν  
εἰς τὸ ἀσπὸν ἵκοντο ἐν τοῖς ποταμοῖς  
καὶ ἐκείθεν εἰσάβη τὴν πόλιν αὐτῶν  
καὶ αὐτοκίνητον.

Αὐτὸ ἔγινε ὡς ἔλεγε τὸ ῥηθὲν  
μοι, διὰ τὸ ὅτι κατεστράφη τὸ ῥηθὲν  
μοι τὸς διαφορὰς ἀποκαταστάσει  
καὶ νῦν γὰρ δίδωμι τὸν ἀσπὸν ἐν  
ἐκείνῃ εἰκόνι καὶ τὸν ποταμὸν ἐν  
ἐκείνῃ εἰκόνι.

Ὁ φίλος μου ἵσως ἀντελήφθηκε  
γνωρίσει καλά τὴν πόλιν ταύτην διὰ  
τὸ σημεῖον τῆς αὐτοῦ διανοίας τῆς κα-  
θ' αὐτὸ αἰ πληροφωρίαν τοῦ ὅραμα-  
τος αὐτοῦ περὶ τὴν πόλιν ταύτην.

— Να αὐτὸ ἐλέγγο· ἄνευ ἐκείνου ἀπὸ τοῦ Ρωμηοῦ καὶ μου ἐστὶν ἡ ἀποδοχὴ εὐρισκομένην δεξιὰν τοῦ εἰσερχομένου εἰς τὴν Παιδεστον, ἀπὸ

«Αριστερά έκτεινεται οι αλέμντες στρατώνες, όπου παρετήρησα ομήγους πληγυροφασμένων άξιωματικών. Προχωρούμε; εις τα ένδοξα της πόλεως διασχόμεθα από ένα πελώριον οικισμό, το οποίον έχρησιμοποιείτο προπάλαις διά διαφόρων δημοσίων υπηρεσιών. Ένα παλιόν τουρκικό κανάλι, όπου κινείται άπό

Ο δρόμος ποὺ περπατοῦν εἶνε κατηφορικός καὶ ἀφ’ οὗ περπάσαμε τὸ «Τοῦτο-Τοῦτο» πλάσαμε στὸ Ἀσκητήριον Πατρῶν εἶνε σταθερὴ τὴν πορείαν τὸ αυτοκίνητόν μας. Σφοδρὰ διαφόρων μηχανῶν ἐκτείνεται ἐκεῖ καὶ ἡ κίνηση τῶν ἀγοραστῶν παρατηρεῖται ζωηρά.

Ἡ Ραϊδὸς τοῦ προτῆς ἐκκινηστέως ἐπὶ τῆς ἡλικίας τῶν Ἀρμενίων Μάτην ἀποφασίζονα νὰ ἴδω κανένα Ἀρμένιον ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι μοι ποὺ ἦσαν γνωστοί ἀπὸ τὰ παλαιὰ χρόνια. Ὅχι γὰρ γιατίοι, κατὰ τὴν κοινὴν ἐκφράσην, δὲν ἔμειναν ἀπὸ τὴν εὐληίαν αὐτῆν μέσα στὴν πόλιν, ὡς ἐπῆδα ἀπὸ τὸν συνοδοιπότῃ μὲ ἑλθόν μοι. Παρέκα ἐκτείνεται τὸ Καϊράο-Μαζζο ὅπου γίνεται κατὰ πάσαν Παρασκευὴν ἡ εὐδοχαιαία ἀγορά.

Το εὐχόριον τῶν ζῶων, διενεργεῖται  
εἰς μερίμην κλίμακα κατὰ τὰ τελευταί-  
α τρία χιλιάρδια· δὲ μεγάλων ζῶων φο-  
ρτύνονται εἰς τὰ πλοία καὶ μεταφέρον-  
ται εἰς τὴν Περσίδα, ὅς μὲ ἀληθοφά-  
νησεν ὁ κ. Σπυριδωνάκη· ἐκεῖ γὰρ οὐ-  
ρῶνται τὰ Πιστιματῶν (Παράση)  
ὅπου ποικύονται τὰ διάφορα εἶδη, ὡς  
ἀποφάνη ἀνέκδοτα ζῶοντα τὰ

Μέσα στο πλήθος των άγοραστών διακρίνω πολλές πιλοτορούσας γυναίκες. Είναι αϊ έξευρωπαϊσθείσαι χανούμισσαι, χωρίς όμως νά λείπη και ό φερετζές και τό γυρισμάκι. Άλλά και αυτές έχουν ύποψη κακοίαν τροποποιήσιν επί τό έρώταταίχτησαν

Κάποιος υψηλός τρούλλος προσείλκυσε τὰ βλέμματά μου καὶ δὲν ἐβράβυνα ἀπὸ μᾶλλον, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τῆς ἱστορικῆς Ἀρμενικῆς ἐκκλησίας Τζακαβοῦ. Διὰ τὴν μεταβόρην πρὸς τὴν Ἀρμενικὴν αὐτὴν ἐκκλησίαν διανοχόμεθα τὴν μεγάλην ὁδὸν ἣτις σφάνει μὲν καὶ

καρπιάς. Παρά την έκκλησίαν, γονιμὰς θροῦνται τὰ μέγαλα τοῦ Ἰσραὴλ ἐν ἀρίστη καταστάσει. Ἡρώτησα τί χρησιμοποιεῖται ἡ μεγαλοπρεπὴς ἐκείνη ἐκκλησία τὴν ὁποίαν περι-

κινουμένη εἰς ὁμάδα τοῦτον καὶ κεφαλαι-  
ούχων, οἵτινες πρόκειται νὰ ἐργαστησθῇ  
συνεχῆς μηχανογράφον.

Κατανοοῦνται τὴν παλαιάν ἀποφασίαν

Κατηγορούμεθα των μαζών δρόμον και  
 φθάνομεν μέχρι της παλαιάς οδο-  
 τής, ελπίσας. Είς το τέμα της οδοῦ ὁ  
 ἄρχιεπίσκοπος τοῦ Μπυζίου Κων-  
 σταντίνος, τῶν ὁποίων ἐκμεταλλεῖται  
 τὴν τουρκικὴν ἐταιρεία.

[illegible]

το μέγαρον τῶν Ἀγίων, Ἀβολάν, Μα-  
κίη· ἡ καὶ παρέχει τὸ μέγαρον τοῦ  
ἁγίου Βᾶθ τὸ ὁλοθιον, ὡς ἔπαυσα, ἐπὶ

...κατά της πληροφωρίας πάντοτε  
του το υπήκοον φίλον μου. Εξισοστατο  
διαφορετικά, το όλοϊον άτακτικό. Η-

λαία ρηματα, όπου εχαινονται τα ἄρ-  
χοντα σέπητα Θεοφωρίδου Μιρί-  
κοστατινίδου. Παιζήιον, Μισογυ-  
τόφ κ. ἄ. ΛΘ. ΖΑΡΑΛΑΙΜΙΣ  
(Ἄζολοῦδι)

ΓΕΩΡΓ. ΚΩΝΣΤΑΣ

ΕΥΡΑΤΙΑ 114 - ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ  
ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ  
ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΤΩΝ Μ

Αἱ ἐταίρειαι: ΤΖΩΝ Ν  
 λαδῶσαι: τοῦ ἀλλήλικου Δι-  
 γων τῶν παιδικῶν Σερρε-  
 τικῶν προφορικῶν διαγω-  
 518 νητικῶν μέτρ.  
 Ὁ διαγωνιστὴς: 9  
 Δευτέρων καὶ ὅρων 1  
 ρεῖων διὰ προφορικῶν  
 Οἱ δουδρῆμοι:

χρωσσεων, απευθυν  
 και εν Μαρμαρι γρα  
 ως συνηθως  
 1-2  
 -----  
 ΕΘΝ  
 ΑΛΑΧΕΙΡΗ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ  
\*Αριθ.  
\*Επί  
την την 1

12 π. μ.  
τοούτ' ἀρ.  
"Αγ Κτ  
544  
365  
4537

498  
3

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

# ΤΑ "ΜΑΚΕΔ. ΝΕΑ" ΕΙΣ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ ΑΝΑ ΤΗΝ ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΟΝ ΑΝΑΤΟΛ. ΘΡΑΚΗΝ

## ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΑΙΔΕΣΤΟΝ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΛΛΗΝΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

Ἐκεῖ κοντά συναντῶμεν καὶ ἄλλην ἁρμενικὴν ἐκκλησίαν ἐξ ἴσου μεγαλοπρεπὴ καὶ παρέχει τὰ ἄλλοτε ἑλληνικὰ ἐκπαιδευτήρια ἀρρέων καὶ θηλέων καὶ χρησιμοποιούμενα τῶρα ὑπὸ τῶν Τούρκων διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν. Ἀπέναντι ὑφίσταται ὑπερήφανα τὰ «Ἰφιγένεια» κτισθέντα δαπάναις τοῦ μεγαλοῦτον Θεοδορίδου εἰς μνήμην τῆς ἀποθανούσης κόρης τοῦ Ἰφιγένειας.

Προχωροῦμεν κατηφορικῶς καὶ διακρίνομεν τὴν ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας ὅπου ἐφυλάσσετο ἡ θαυματουργὸς εἰκὼν τῆς Παναγίας Ρευματοκαταρτίσσης, τὴν ὅποιαν οἱ εὐσεβεῖς Ραιδεστικοὶ, φεύγοντες παρὲλαβον καὶ μετέφερον εἰς Θεσσαλονίκην, φυλάσσει ἡ ἐκκλησία τῆς Ἀγ. Γεωργίου κατ' ἑτος συρρέουσιν ἐκεῖ τῶν ἐκ τῶν εἰς τὰς πόλιν ἀφ' ἑλθόντων Ἑλλήδων ἐγκατεστημένοι.

Ἐκεῖ ἔστι καὶ ἡ ἐκκλησία τῆς Παναγίας ἡ ὅπου ἐφυλάσσετο ἡ θαυματουργὸς εἰκὼν τῆς Παναγίας Ρευματοκαταρτίσσης, ἡ ὅπου ἀναφέρει, ὅτι κάποιος πλοίαρχος κομιστὸς ὅστις εἶχεν ἀρρώστη μετὰ τὸ καθάρι τοῦ στό λιμάνι ἐναντι ἀκριβὸς τῆς θέσεως ὅπου εὐρίσκετο τὸ ἀγίασμα τῆς εἰκόνης ἐκ θαύματος ἀνέβλεψε καὶ εἶδεν ἁμέσως στήλην φωτὸς ἐκπεμπομένην ἐκ τοῦ αγιάσματος. Ὁ ἰαθεὶς καπετάνιος πρὸς ἀνάμνησιν ἔκτισεν δι' ἐξόδων του μίαν μικρὰν ἐκκλησίαν, ἡ ἀνάβλεψις δὲ τοῦ καπετάνιου ἐγένετο αἰτία νὰ συρρέουσιν αἵπειρα πλῆθη πλῆθοντων εἰς τὴν ἀνεγερθεῖσαν μικρὰν ἐκκλησίαν καὶ ἀσπόμενοι ἀνηγέρθη ἡ σημερινὴ μεγαλοπρεπὴς ἐκκλησία, τὴν ὅποιαν ἐσεβάσθησαν οἱ Τούρκοι, λέγεται δὲ μετὰ τῶν Τούρκων, ὅτι πολλοὶ ἐκ τῶν περὶ προσφύγων μέχρι σήμερον μεταβαίνουν καὶ νύκτων εἰς τὸ θαυματουργὸν ἁγίασμα. Πρὸ τῆς ἐκκένωσης κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πανηγύρεως, ἡ τις ἢ ὁ ἡ Δευτέρα τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, συγέρουσιν χιλιάδες κόσμου ἐκ πάσης γωνίας τῆς Θράκης καὶ κατὰ καιροὺς ἡ θαυματουργὸς εἰκὼν ἐπενήργει θεραπεντικῶς ἐπὶ πολλῶν πασχόντων.

Στρέφομεν πρὸς τὰ ἑπάνω καὶ φθάνομεν εἰς τὸ Παλιὸ «Μπαλὴ-παζάρ» (παράδικα) ὅπου εὐρίσκεται κλεισμένη ἡ ἐκκλησία τῆς Παναγίας. Φανερωμένης Ἐκεῖ γύρω ἐκτείνεται ἡ ἄλλοτε κοσμοβουβὴς ἑλληνικὴ συνοικία ὅπου

διακρίνῃ τὰ ἀρχοντικὰ σπήτια Μυστακίδου, Τουρὸν Σάββα, (ἐπὶ ἑλληνοκρατίας νομαρχία) Ζαφειράκη Κάλφα, τὸ φαρμακεῖον Σάββα, τὸ καφενεῖον Τούρ-καλη μετὰ τοῦ ξενοδοχείου, τὸ πανδοχεῖον Χατζῆ Γεωργίου κ. ἄ. Τὰ σπήτια αὐτὰ κατοικοῦμενα ὑπὸ Τούρκων προσφύγων ἐκ Σερβίας, καὶ ἄλλων μερῶν τῆς Μακεδονίας, εὐρίσκονται ἐν καλῇ σχετικῶς καταστάσει, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ λοιπὰ χαμόσπρητα, τὰ ὅποια σὺν τῷ χρόνῳ καταρρέουσιν. Πέραν τοῦ ἀνηφορικῶν δρόμον καὶ φθάνομεν εἰς ἄλλην ἑλληνικὴν ἄλλοτε συνοικίαν τοῦ Ἀγ. Γεωργίου, ὅπου καὶ ἡ ὁμώνυμος ἐκκλησία ὅπου ἄλλα ἀρχοντικὰ μετὰ τῶν ὁσίων τοῦ Χ. Ἰ. Ἀντωνίου καὶ Μπαντιᾶ.

Προχωροῦμε, διερχόμενοι διὰφόρους σχολικοὺς δρόμους, ἐρήμους διαβατῶν καὶ φθάνομεν εἰς τὸ Σιδριβάνι ὅπου διάφορα μικρὰ καφενεῖα καὶ τὸ ὄνομα τὸ κατὰ τὴν πόλιν ἡ παλαιὰ ἑλληνικὴ καὶ «νονάκια». Κατερχόμεθα ἀπαιτεῖται συναντῶμεν τὸν λουτρόνα τοῦ «Παπα-βασιλείου» καὶ ἀπέναντι τὸ μεγαλοπρεπὲς τζαμί ὅπου ἐκτείνεται καὶ ἡ ἀγορὰ τῶν σιδηρογῶν «Τσιλεγκιτζεφερ Τσαρσή». Τὸ ἐπάγγελμα αὐτὸ, προπολεμικῶς ἦτο προνόμιον τῶν ἁρμενίων. Τώρα μερικοὶ Τούρκοι προσκαθοῦν νὰ δώσουν τὴν παλαιὰν ζωὴν εἰς τὸ μέρος, ἐκεῖνο, ἡ ὅποια δυσλόω; θὰ ἐπανέλθῃ. Εἰσερχόμεθα εἰς τὸ τσαρσί καὶ βαδίζοντες κατηφορικῶς φθάνομεν εἰς τὴν διασταύρωσιν τριῶν ὁδῶν. Ἡ μία διευθύνεται πρὸς τὸ Διοικητήριον ἐνώπιον τοῦ ὁποῦ προβάλλει ὁ πελώριος ἀνδρὶς τοῦ Ραῖ, καταλήγει δὲ ἡ ὁδὸς αὐτὴ εἰς τὸ Δημαρχεῖον (Μπελεντιε), ἡ ἄλλη εἰς τὸ «Ντεβ-χάν» ἰδιοκτησίαν ἄλλοτε τοῦ Ἀθανασίου καὶ ἡ τρίτη πρὸς τὰ «σιδηράδικα» καταλήγουσα εἰς τὰ «παλιὰ παράδικα». Πέρασμε καὶ ἀπὸ τοὺς τρεῖς αὐτοὺς δρόμους. Πάν-του μαγαζιά διαφύγον ἐπαγγελμάτων καὶ εἶδον πολυτελείας καὶ φιλικῶν.

Ἡ ἀγοραστικὴ κίνησις δὲν μοῦ ἐφάνη ζωντὰ. Ὅπως ἐπληροφόρηθην ἀπὸ τῶν φίλων μου ἡ κρίσις ἐχει ἀπλόωσιν ἀπὸ μακρὸν χρόνον τοὺς πλοκήτους εἰς τὴν πόλιν καὶ ἰδίᾳ εἰς τὰ εἶδη φιλικῶν καὶ πολυτελείας.

Προχωροῦμεν ἀπὸ τὰ σιδηράδικα περὶ τὰ ἐκατὸν βήματα καὶ συναντῶμεν τὸ ἄλλοτε Ἐκπαιδευτήριον Γεωργιάδου χρησιμοποιούμενον σήμερον ὡς σχολὴ «Ρουδέ» καὶ ἐκεῖθεν βαδίζοντες πάλιν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

# ΤΑ "ΜΑΚΕΔ. ΝΕΑ" ΕΙΣ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ ΑΝΑ ΤΗΝ ΑΛΗΞΑΝΔΡΕΟΥΣ ΑΝΑΤΟΛ. ΕΡΑΚΙΝΗ

## ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΑΙΔΕΣΤΟΝ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΛΛΗΝΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

Ἐκείθεν, ραδίζοντες παραλιακῶς, φθάνομεν εἰς τὰ «βαρζάρικα» ὅπου αἱ πελώρια ἀποθήκαι σιτηρῶν τοῦ Θεοδοσίου, ὁπότεν καθὼς διηγουνται οἱ Ραιδεστηνοί, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἐφορτῶντο 3-4000 ἀνάξια σιτηρὰ εἰς τὰ διάφορα καῖμα, ἐνθ' σήμερον ἡ παλαιὰ αὕτη παρουσιάζει ὄνιν νεκρῶν. Εἰς τὸ μέρος αὐτὸ εἶχε γίνῃ ἡ νέα λεγομένη σκάλα-ὅπου πλεονάζουν τὰ μεγάλα ἀγκυρία. Παλαιότερα εἶνε τὰ φράγματα ὅπου διακρίνεται σχετικὴ κίνησις. Πρὸς τὰ κάτω συναντῶμεν τὰ ἄλλοτε καταστήματα Μυργαριτοφ καὶ Μανίδου, τὸ τελευτεῖον καὶ τὴν ἄλλοτε «Ρεζή» καὶ πλησίον τοῦ τελευτεῖου τὴν παλαιὰ «Σκάλα».

Ἦτο καιρὸς πλεόν τῶν ξεχωρισθούμεν λίγα καὶ ἐβρίκαμε εἰς ἓνα πλησίον ἐκεῖ κατενέον. Περιπατούσαμε τρεῖς ὥρες ἐπάνω καὶ τὸ μεσημέρι εἰσερχόμεθα.

Τὸ ἀπόγευμα συνεχίζοντες τὴν περιπατήσιν μας, κατηνύμεθα εἰς τὸν «Χάρρα» (εβραϊκὴ συναγωγὴ) ὅπου ἡ εβραϊκὴ συνοικία. Τὸ σπέρμα αὐτῆς ἀντιθετὸ πρὸς τὰ ἄλλα, ἡ εβραϊκὴ συνοικία. Ἐκεί, ὅπου τὰ ἐνδοτεῖα, τὴν ἑβραϊκὴν συνοικίαν ἀνακαταλαμβάνουν καὶ εἰς τὴν συνοικίαν ἰσραηλῆων ἀνακαταλαμβάνουν.

Ἀνερχόμεθα καὶ φθάνομεν εἰς τὴν «Τσιφλή-ὄνοον». Ἀριστερὰ ἀνακαταλαμβάνεται τὰ ερείπια τοῦ παλαιοῦ ἀνακτορίου καὶ τῶν φυλακῶν, ἀποτεφνόμενοι τῶν αἰματωτέρων τῶν κτιρίων- πρὸς τὴν ἀνακατασκευὴν τοῦ συντάγματος.

Ἐκεῖ εὐρίσκονται ἀναμνηστικά-ἄλλοτε ἑλληνικὰ καὶ ἀρμενικὰ σπήτια καὶ καταστήματα καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν ἱερὸς ἄλλη ἀρμενικὴ ἐκκλησία. Ἐκεῖ εἰς τὸν «Πέρα-μαχαλά» συναντῶμεν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου μετὰ τὸν ἄλλοτε ὁρατὸν περιβολὸν τῆς. Ἐκείθεν προχωροῦντες καὶ διερχόμενοι ἐρειπωμένα σπήτια φθάνομεν εἰς τὰς ἐσχάτας τῆς πόλεως ὅπου ἔξωθι τῶν σπητιῶν τὸ θανατοῦργον ἁγίασμα τὸ ὁποῖον οὐδεμίαν ἀλλοίωσιν ὑπέστη, μετὰ τὴν διαφοράν-ὅτι μένει πλειστον ὅπως καὶ αἱ ἄλλαι ἐκκλησίαι.

Ἐκ τῆς Ἁγίας Ζώνης προχωροῦμεν πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς πόλεως κατευθυνθέντες πάλιν πρὸς τὴν παραλιαὴν ὁπότεν ἀρχεται ἡ πρὸς Ἡράκλειον καὶ Τυρρολόην ἀγούσα ἀμαξιτὴ ὁδός. Ἐπίσης περιήλθομεν καὶ τὴν ἀπὸ Τυρρολόης-ἰσοπέδον πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς πόλεως ὁδὸν ἣτις διήκει πρὸς τὰ Μάλια ὅπου συνηντήσαμεν τὰ ἐργοστάσια Ἀδριμαντιανῶν, Χαζάρ καὶ τὸν ἀλεγομένην Βουτερά.

Μοῦ διέφυγε νὰ ἀναφέρω ἀνωτέρω ὅτι παραλείψω τῆς ἐκκλησίας Πανα-

γίας Ρωματοκρατορίας ὅπου τὸ μαγευτικὸν καίριον ὅπου τὴν ἐκκένωσιν ἐχρησιμοποίητο ὡς ἀναγνωστήριον τῆς φιλοπόνησιν ἀδελφότητος ἐνεργηθὲν διὰ τὴν τὸν προῖον τὸν τῆς Ραιδεστοῦ κατὰ τὸ 1871 ἐξ ὧν οἱ Ἐ. Θεοδοσίου, Λαζίζης, Καλλιῆ, Μερμετή, Μανδανῆ, κ. ἄ. καὶ ὅπου ἦσαν τὰ γραφεῖα τοῦ Φιλικῆ-δευτέρου Συλλόγου.

Εἰς τὸ μεγαλοπρεπὲς αὐτὸ μέγαρον τοῦ Ἀναγνωστήριου μετὰ τὸν ὁρατὸν ἀπέραντον κήπον τοῦ συνεκεντρωμένου οἱ προῖοντες τῆς Ραιδεστοῦ, καὶ μετὰ τὸν καταπληκτικὸν αὐτοῦ ἐνθουσιασμὸν πρὸς ἐξοφλήσιν τῶν κοινοτικῶν πραγμάτων, συνεσκέπτοντο καὶ ἐλάμβανον ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν ἀπασχολούντων τὴν ἑλληνικὴν κοινότητα ζητη-

μάτων. Ἐκεῖ ἔδρασαν ἐθνικῶς, οἱ αἰώνιοι Ἡ. Γ. Λαζίζης, ἱατρὸς Νεραντίτης καὶ οἱ ἐπὶ αὐτῶν, Ἀθινώδης ἐργατὴς ἀρχηγὸς ἐν Θεολογικῇ Πενόνης ὁ καὶ Ἀθηνῶν Ραιδεστοῦ ἐπιέλληνοκρατίας, Ἡ. Μανίδης ἐργατὴς ἐκτετατημένος ἐν Θεολογικῇ, ἱατρὸς Σαραντινῆς, ὁ βουλευτὴς Ἐβρου Γ. Μανωλάκης καὶ ἄλλοι.

Ἡ Ραιδεστός, τὸ ἑνὸς μνηστοπολίτης ὅπου ἐκαστὸς μνηστοπολίτης ἐφεύρει τὸν τίτλον τοῦ Ἁγίου Ἡρακλείου, ὅπου ἀφορᾷ τὰ πρόσφατα ἱστορικὰ γεγονότα, ἦτο ἀπὸ τοῦ βαλκανικοῦ ποταμοῦ καὶ ἐντεῦθεν μέχρι τῆς ἐκκένωσιν, ἡ Ραιδεστός ὑπῆρξε τὸ κέντρον ἐνθα ἐξεκλήθησαν σοβαρὰ γεγονότα. Οἱ Ραιδεστηνοί, ἐδοκίμασαν περισσότερο ἴσως τῶν ἄλλων μερῶν τῆς Ἀν. Θράκης τὴν μὲν τῶν Τούρκων καὶ Βουλγάρων.

Οἱ τελευταῖοι, ὡς ἐνθυμοῦμαι ἀπὸ τὰ ἀνακινωθέντα τοῦ Σουκρή-πασά, εἶχον εἰσελθῇ εἰς τὴν Ραιδεστόν τὴν ἡμέραν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ἐνθ' οἱ κάτοικοι τῆς πολυκαθῶν πόλεως ἐδοκίμαζαν ἀπερίγραπτον τρόμον, ἐκ τοῦ βομβαρδισμοῦ τοῦ τουρκικοῦ στόλου, ὅστις εὐρίσκειτο εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ Μαργαρά. Τότε οἱ Τούρκοι πανικοβληθέντες ἐφευγον πρὸς τὴν Καλλιπόλιν, ἐνθ' οἱ Ἕλληνες καὶ ἀρμένιοι ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τῶν τηλεβόλων τοῦ στόλου διήρχοντο σιγμῆς ἀγωνιώδεις.

Οἱ Βούλγαροι γενόμενοι κύριοι τῆς πόλεως ἐφήρμοσαν κατὰ γράμμα τὸ πρόγραμμα τῆς λεηλασίας τῶν τουρκικῶν καταστημάτων καὶ κατοικιῶν ὡς καὶ τῶν διαφορῶν ἱερῶν καὶ τεκέδων. Ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς καίτοι δὲν ἠνωχλήθη, ἐν τούτοις ἀπευθυνόμενος τῶν εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης καὶ παντὸς εἶδους τροφίμων, τὰ ὅποια ἐπέταξαν αἱ βουλγαρικαὶ ἀρχαί, ἐγχειρίσαντες τὴν γνωστὰς «ράσπισιας» πολλοὶ τῶν ὁποίων ὡς μοῦ διηγουντο ἀργότερον μερικοὶ Ραιδεστηνοί, ἐντὶ ν' ἀναφέρουν τὰ ἐπιταχθέντα εἶδη, περιείχον λέξεις ὕβριστικὰς τὰς ὁποίας χάριν τῆς δημοσίας αἰδοῦς δὲν ἀναφέρω ἐνταῦθα.

ΑΘ. ΖΑΡΑΛΙΑΝΗΣ  
ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια

ΤΑ "ΜΑΚΕΔ. ΝΕΑ" ΕΙΣ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ  
ΑΝΑ ΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝΤΩΝ ΑΝΤΙΟΧ. ΘΡΑΚΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΣΤΟΝ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΛΛΗΝΟΣ ΑΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

νὴ φανῇ ἀνώτερος τοῦ  
ἐκ καταβολῆς τοῦ νεαροῦ  
οὗ ἰσως εἶχε ὑποπτεύσει  
λον καὶ διὰ τοῦτο πλεονέκτερον

εἰς τοῦ Ὁσίου ἀπεδεικνύ-  
ται πολὺ ὑπεριότερα τῆς δι-  
αβοῦ καὶ Κρανσέ.

νίζαντό τινες νῆ μεταπαί-  
 τισθον τῶν Στρατιωτικῶν  
 τας διάδοχος τοῦ Καρῶ  
 ὑπλορίαν τοῦ πῶς εὐρί-  
 σκωται ὑποστηρίζοντες ἕνα  
 ὅν τοσοοκράτων.

πάρτου θελήσαντος νά πα-  
πολοποιήσῃ τὸν ὑπουργὸν  
ἐτικῶ. Ὁ βροῦ τοῦ εἰλε

παραπολὺ νέος διὰ τὰ δι-  
τὸ πυροβολικὸν ὀλοκλήρου

κει τις γούγορα εἰς τὰ πε-  
χῶν καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἔρχομαι  
ἐλθὼς ὁ στρατηγός, προσ-  
θ' τὸν ἀπολεθὺν ὑποὺρ

παρέμεινεν Ήραμπος.  
ἀοτῆς τότε ἀσκηθεὶς νὰ με-

καὶ ἔπειτα ἐκείνην τὴν ἡμέραν  
ἐκείνην διέγραψεν τὸν τὰ  
κατὰ.

ὅν ἔχαμε· νῦν στρέψῃ τὰ  
σου βλέμματα πρὸς ἄλλους·

τότε νὰ λάβῃ ὑποθεσίαν  
Σουλτάνου, καὶ θὰ περιέ-  
γῃ ἀθλιότητα τῶν προη-  
γόν, ἀν' ὃ ἀδελφός του Ἰ-  
ν. ἐβούθει.

ἡμεῖς τὸν τοῦτοιοῦτοιοῦτοιο  
 οὐκ ἔχοντες· ἀλλὰ οὐδὲ πο-  
 ῖς ἐνέβηθη αὐτῇ· καὶ τὸν  
 ἵς τὴν τοιοῦτοιοῦτοιο ὁ-  
 πῶν ἦν ἀκριβὲς· συγγῆν  
 ὁ ἀναγνώστης εἰς Κωνσταν-

ὃν εἵλκεν ἡ Ἀνατολή  
ἐκ τοῦ οὐρανόθεν μεμακρυ-  
πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν.

εἶς ὅλως μουσουλμανικὴ  
τῇ ψυχῇ τοῦ κατὰ τὴν  
πν.

να με κάμνουν να άψηφ-  
 ή την είραρμένην, έγραφε  
 λφόν του Ιωσήφ, και αν-  
 ουθήση φίλε μου θά κα-  
 μή παρρημερίξω όταν έ-  
 έμοι όδησια.

κριναὶν χωρὶς τοῦ Ἰ-  
 α πλάνος ὁπτασία ἐλκύει  
 τοὺς λογισμοὺς τῶν· δια-  
 πόλοισιν ἀκτινοβόλον, ἔμ-  
 νος καὶ ἀριτονομαζήτοτος  
 καὶ εἰς παλαιὰν κοι-  
 λῆα εἰς τὴν ὁλοπυρρὰν  
 τοῦ, τὸ ὄνομα τὴν καὶ ἡ  
 κατάλλαγμα θα ἱκανοποιή-  
 ρις τὴν, ὅτι τῷ δίδωσι τὴν

Ερπύδιον, οί Βούλγαροι, ήτοι κατὰ τὸν τρίτον δεκαήμερον τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1914, ἐπληκόντες εἰς πόλεμον μετὰ τὴν πρὸς συμμάχων τὸν Ἑλλήνων καὶ Σέρβων καὶ τῇ διανέμειν ἐν κοπιήθειαν εἰς τὴν Ραιδεστόν, ἀπειλούμεν ὑπὸ στήριξιν εἰς στιγμήν νὰ καταλήψῃ ὅτὶ τὸν στρατηγικῶν τοῦ Ἑβρου διαρρηγνύοντες τὴν προσαναφύεισαν μετὰ τῆς Βουλγαρίας συνθήκην, ἐπεχείρησαν ἅν παραδόσω τὴν πόλιν ἀμέσως. Ὅλος παραδόξως ὅμως, ἡ μεταβὰς μετὰ ἐπιτροπῆς Βουλγάρων διοικητῆς Ράιτσοφ συλλεγθεὶς ὑπὸ τὸν Τούρκων ἀδριατικοῦ μετῆρθη ἐπὶ ἐνός τουρκικοῦ πολέμου μετὰ τὸν λοιπὸν μελὸν τῆς ἐπιτροπῆς. Τὸ γεγονός τοῦτο ἦρκεσε νὰ σπασθῇ τὸν πικνὸν εἰς τὸν Βουλγάρους οἵτινες παραλαμβάνει ὅτι ἠδυνήθησαν εἰς πόλεμον σκενὴ καὶ ἐπιπλοῦν τὸν τούρκων καὶ ἐπὶ τὴν τούρκων πρὸς τὸν ἑαυτῶν ἀδριοπολεμικῶν Βουλγαρίαν.

[illegible]

Καί τὸ κομπολόγιον τῶν ῥεσάντων τὸν ἀγῶνα ἐλληνισμοῦ τῆς Γαλιλαίας ἐκκοιτίσται. Πρὶν ἀκομῇ συνάδου οἱ Ἕλληνες, Ρωιδισσῶνες, ἐπῆλθεν ἡ ἐπιτροπικεὺς τῆς Τουρκίας κατὰ τὸ 1914, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἀλήθ τῶν ἑλληνικῶν πληθυσμῶν ὑπέκειντο εἰς τὴν ἀντικριστὰ βίωσιν. ὅτινα βίωσιν εἰς τὴν κατασκευὴν ὁδῶν καὶ ὑποδομῶν εἰς τὴν γεωργίαν καὶ τὴν Καλλιέργειαν. Ἐπὶ τοῦτο ἡμεῖς οἱ ἀγριοὶ ἐκποτιστοὶ τῶν κα τοῖνων τῆς πατρίδος τῶν ἀσυνταγῶν ὁδοῦν ἡμεῖς ὁδοῦν, αἱ δὲ ἀμύληοι καὶ μωρολογῶν, κοίτοι καὶ πρὸς τὴν εἰρήνην ἀποκρίσθησαν.

\*Επὶ τέλους ἤλθεν ἡ ἀναχωρή τοῦ μεγάλου  
πολέμου καὶ ἡ Παιδεστὸς κατελήφθη  
ὑπὸ διανομηματικῶν στοστεινμάτων.

ὅτι συσφραγισμὸν σφραγισμένοι.

Ἐν τῷ μεταξὺ πρυγνθέντος τοῦ κινήματος τοῦ Ταγιάρ πρῶτη τὴν ἀπέλευσιν θεωρεῖσιν πόλεον ὑπὲρ τὴν ἱ. Παρθένου, ἐντὸς τῆς ὁποίας εἰσάχθητο ἐνδοξάζει μετὰ τοὺ ἀλλοφρονεῖς ἑλληνοφίτου ὁ ἀείμνητος βασιλεὺς Ἀλέξανδρος καὶ ὁ τὸν στρατηγὸν καὶ ἀσχηρὸν τοῦ δημοκρατικῶς κόμματος Κονδύλης, δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ ἑλληνικὸς πλεθυσμὸς οὐδέποτε βίαιοπραγίαν ἐπέστηκε μέρους τὴν Τούρκων, τελὸν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν ἀγγλικῶν στρατευμάτων.

Ἄλλ' ἡ Παιδεστός μετὰ διετῇ ἐλευ-  
θερίᾳ ἐπέπρωτο νό γίνῃ τὸ θέατρον  
τραγικῶν σκηνῶν μετ' αὐτὴν εἰς αὐτὴν  
ὑποβίβασιν τοῦ κύματος τῶν ἐκ μικρα-  
σίας ἑλληνικῶν πληρωσῶν. Τὸ τί ἐπὶ

νε τότε, ἀσθάνομαι ἀσθενεῖς, ὡς δύ-  
ναμις μου καὶ τὸ περιγάρτοι. Τοιοῦτο  
τρόπος οἱ διωτῆς Ρωδεσθηνοὶ ἐγκυ-  
ταλίσαντες τὴν κινήτην καὶ ἀκίνητον  
π ρουσιαν καὶ τὰ παθολόγια, μό-  
λις ἀπὸ ἐνα σκεπασμα, ἐπεβράβησαν  
τὸν ἀνιμερόντων εἰς τὸν λιμένα τῶν  
μεταγωγικῶν ἀποστολῶν καὶ ἐνδ' αὐτῆς  
ἀπεριόριστον τὸ πάστιον ἔδαρος.

Ἑκατομύρια ὁμάδες σιτηθῶν καὶ ἄλλων γεωργικῶν προϊόντων ἐγκυβέλαισθαι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Γούρζων ἐλλείπει μεταφορικῶν μέσων.

Χαίρεις τὸν καλὸν φίλον μου Στρων-  
χισον ἱκανοποιῶν πλήρως τὴν ἐπι-  
θυμίαν σου καὶ δὲν ἐβρίσκα λυγρὰ καί  
τὸν εὐχαριστῶ διὰ τοῦτο. Ἄλλ' ἡ ἀ-  
ποστολή μου εἶπε ἤχη καὶ ἔπρεπε νὰ  
ἐπισκεφθῇ καὶ ἄλλα πόλιν τῆς περιου-  
χίᾳ αὐτῆς, δι' αὐτὸ ἐπαγγέλλον νὰ ἀνα-  
χωρήσῃ. Ἐστάθι ὁμος ἀδελεὺν καὶ  
ἀναχωρήσω διότι ὁ φίλος μου με ἐ-  
κράτησεν σχεδὸν διὰ τῆς βίας, ὅτε ἐ-  
γυγάζομαι νὰ παραμείνω καὶ εἶπε δι-  
καλον ὁ κ. Στροβιλίσκη διότι διὰ λό-  
γους εὐνοήτους, δὲν ἴτο φράζομαι νὰ  
ταξιδεύω ἐκείνου ἔτι μᾶλλον μὴ  
να εἰς ἄλλαν πόλιν.

διάτο εἰς τὴν προῦσαν περιγραφὴν  
 μου, συνεκλήρωσεν ὁ κ. Σπρουίνσκι,  
 ὅστις μου ἔδωκε τόσον συγκεκριμένης  
 πληροφορίας περὶ διαφορῶν πόλεων,  
 χωροπόλεων καὶ χωρίων, ὥστε πᾶσα  
 μετέωρος μου τοῦ τοῦ ἐξελ. ἐπείτηται

Οἱτοῖ, ὁ μὲν Στρουβίνιστος περιελθὼν πολλὰς τὰς διαφορὰς πολεῖς λόγῳ τῆς ἰδιότητος τοῦ, ὃς ἀσφαλιστὸν τοῦ ἐκαστοῦς τὴν σημερινὴν κατὰστασιν τὸν πέριξ χορὸν τοῦ Ναυπλίου τὸ ὁποῖον μὴν νοσταίη τὴν καλὰν ὁδὸν τὸν. ὅτε πρὸ τῆς ἐκκενώσεως ἦτο τὸ θέστρον τὸν προσηνέων τῆς Ρωδιστοῦ, τοῦ Κουσέλι, Ἀραλῆ, Ἡρακλίου, Σουλτάν Τοφιῆ, Βοῆ, Ἐρσελῆ, Κατῆλιμ κειμένων βορσανοτολῶς τῆς Ρωδιστοῦ καὶ ὅς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς παραλίας ὡς καὶ τὸν νοτιοδυτικῶς κειμένων ἑλληνικοῦ καὶ ἄλλοις χορῶν Κοιμωτοῦ, Χολογρίου, Ἀβδηλ καὶ τὸν κομποπολεῖον καὶ πόλεον Γάνου, Χώρας, Περιστάμεως, Μυριοστῆτον, ἅτα ὅποια ἔπλεον εἰς πλοῦτον μὲ τὰ ὅρατα προϊόντα τὸν ποδ παρρηγιον, ὃς γροσσί, κουνοῖλια καὶ δημοτῆτα. Δὲν ποτέ, ἡνὲ ὁ φίλος μου νὰ μὴ ἀναφέρῃ καὶ περὶ τῶν Μαλζαῶν, Κεσάνς, Σιγνῆρας, Ἐπιτῶν καὶ ἄλλων ἑλληνικῶν ἄλλοτε κέντρων καὶ ὡς τοῦ ἐτόνυσεν ἀπεριγράφους εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ μέγαρα ὅτιοι κατοικημένα εἶναι πλεον ἢ ἐκδοροὶ ἢ ἀπορία τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου, τὸ ὅποιον εἶδεν προσηνέων τὸν γροσσίον εἰς τὴν γεωγραφικῶς καὶ ἐμπορικῶς εὐχύνειν.

ΑΘ. ΖΑΡΔΑΔΙΔΗΣ

AYPION: 'Η συνέλεια

M.N. 16 p. 1932

ΠΑΡΑΛΙΑ ΠΑΙΔΕΣΤΟΥ

Από Ιχθυοπολεία, μέχρι Συλλόγου  
Από βερβαίου θανάτου εις το Τούλιν  
δεν έδωκε κανέν σημείον ζωής.  
Ο Άρθρ ο άναξίος Λογγός, ο όποι-  
ος διά μιας ανέδειξεν έναντον στρατη-  
γόν λαμβάνον το χοροφυλάκιον του  
διοικητού των Στρατιωτικών, τον διά-  
γραφεν εις των τάξεων του στρατού.  
Τέλος το όνειρο είναι περί πλουσί-  
ου συνταξίου εις όποιον δις άπεκει-  
ράθη να πραγματοποιήση νυμφεύμε-  
νος είτε την γυναίκα του φίλου του Περ-  
μόν, είτε την Πούτην Κλαρά, είτε την  
δευτερότοκον θυγατέρα του πανδοχέως  
Βουγιός, είχε διαλυθή.

Δεν τού υπελάττει πλέον η να με-  
ταβίη εις Τουρκίαν, να διοργανώση την  
σηματοφυλίαν του Σουλτανού, καθώς  
είδιδε το εις αυτήν η άδεια δια διατά-  
γματος της επιτορπής της κοινής Σω-  
τηρίας.

Το διάταγμα τούτου χρονολογούμενον  
άπ' 15 Σεπτεμβρίου 1932, είχαν ως  
έξής:

«Ο στόμχος Βουγιόπουλος, διά μετα-  
βίης, μεταβιβάται εις τόν  
δύο, να διοργανώση την  
σηματοφυλίαν του Σουλτανού  
και συντήρησιν διά της  
αντικειμένης του γνώσεως εις την  
ανάδοξάν του προσβολή του

Η συνδιέλεξίς μας έχει περιεστράφη  
εις σοβαρώτερα θέματα, τας λεπτομε-  
ρείας όπως άς ποδ επιτορπή να μην  
αναφέρω ένταυθα διά λόγους εύνη-  
τους. Τούτο μόνον τονίζω ότι εις των  
πληροφοριών τας όποιας έλαβον, έμψ-  
ρωσα την γνώμην ότι ο τουρκικός λα-  
ός, παρά τώ ένδιαφέρον των ήγετών  
του, παραμένει άκόμη δυσκίνητος και  
εσθρως αμφιβάλλω άν θα κατορθώση  
να κινηθή προς τά έμπρός, οι εις το  
απότερον μέλλον.

Ο φίλος μου δεν είχεν άδικον να με  
κρατήση επιμόνος, διότι την επομένην  
ήτο Παρασκευή, ημέρα της εβδομαδι-  
αίας άγοράς.

Είχα σηκωθεί πολύ πρωί και κατέβη-  
κα στο καφενείο. Άρκετοι θαμώνες  
εφύσκοντο εκεί και συνδιελέγοντο. Ό-  
ταν ήλθεν ο κ. Στρούζινσκι, έξήλθεν  
εις την άγοράν, όπου τό μερος εις τό  
όποιον συγκεντρώνται τά προς πό-  
λιν μεγάλα ζώα ήτο πλήρες κόσμου.  
Έκτός των μεγάλων ζώων υπήρχον  
και πουλερικά, αυγά, βούτυρα, καφα-  
λοτέρια, σπαρα και πολλά άλλα είδη.  
Όλα κάμφθηνα και όμοις διάφορα εί-  
σαν άραιοι, εκτός των εσπερίων οι-  
τινες απέλειον την πόνην άγορασι-  
κήν κίνησιν. Έμεινα κατάληπτος από  
της γρήνης ζέλης. Διά να μη φαι-  
νομαι υπερβολικός άναφέρω μόνον, ότι  
βούτυρον άγνόν άγελαινόν, έπωλήθη  
κατά τας μεσημερινιάς ώρας, άντι έβδο-  
μήκοντα γροσίον, δηλαδή δραχμών 30  
περίπου. Έπλησίασα μερικώς άφελείς  
χορικούς και τούς ήρώτησα σχετικάς  
διά την γεωργικήν παραγωγήν και ποδ  
άπηντησαν χωρίς κανένα ένδοιασμόν  
ότι χωράφια άπαρχουν πολλά, άλλα  
λείπουν τά χέρια να τά καλλιεργήσουν

Και είχαν δικαιο, διότι αυτό το διε-  
λίστασα και ίδιος όμνησα, όταν δημο-  
γήνην τας άπεράντους εκτάσεις από  
Οδού—καπρού μέχρι Μουρατίη αι-  
τινες καίτοι χιονοσκεπείς, διεκρίνοντο  
ότι ήσαν άκαλλέργητοι.

—Προς την Τυρολόην

Έλατε να τελειώσω πλέον με την  
Ραιδεστόν, την πόλιν αυτήν όπου αλ-  
λοτε έσφύρεν η ζωή ενός άρμίου έλ-  
ληνισμού, κρατούντος εις τας χείρας του



όλοζήληρον τό έμπόριον, την βιομηχα-  
νίαν, την βιοτεχνίαν και ότι άλλο πα-  
ρουσίαζεν αυτό πολυθρόνον και πο-  
λύθρον εισαγωγικών και εξαγωγικών  
κέντρων: Είνε άναγκαίτητον να επανα-  
λάβω, ότι είπα και διά τό Οδού—  
Κιοκρού, ότι η Ραιδεστός προσελκύει  
περισσότερον την προσοχήν των Τούρ-  
κων κυβερνητών και καταβάλλονται ο-  
περάνθρωποι, προστάθεται, προς δημ-  
ογραφίαν έν αυτή Τουρκικών έπιτορπών και  
επαγγελματιών και έν γένει η μεριμνα  
της Τουρκικής κυβερνήσεως εινε ενδη-  
λος παντός, προσπαθείσας να δώση  
ζωήν και κίνησιν εις την άκονερωμένην  
υφ' όλης τας άπόψεις πόλιν. Δυσ-  
τυχώς δεν γίνεται, επί του παρόντος,  
κατάλληλος, άποβαίνουσα αποτέλεσμα  
τική η προσπαθεία αυτή των ήγετών  
της νεαρής Τουρκικής Δημοκρατίας.

Και πρίν άκόμη χαιρετήσω τόν κ.  
Στρούζινσκι, έπεμψεν αυτός, να ποδ  
δώση μίαν συστατικήν έπιστολήν εις  
κάποιον γνωστόν του διαμένοντα έν  
Τυρολόη και έξασκούντα τό αυτό, με  
αυτών επάγγελμα Τόν ήζωοίστησα θερ-  
μής και διά την νέαν ταύτην εκδο-  
λέυσιν και τόν άπεχαιρέτησα, ένψ τό  
αυτοκίνητον έτίθετο εις κίνησιν με κα-  
τεύθυνσιν προς την Τυρολόην, την  
τελευταίαν πόλιν της μακράς περι-  
οδίας μου. M.N. 16 p. 237

ΑΔ. ΖΑΡΑΛΛΙΜΗΣ  
ΑΥΡΙΟΝ: Η συνέχεια

(Ανολοι ή)

Η συνδιέλεξίς μας έχει περιεστράφη  
εις σοβαρώτερα θέματα, τας λεπτομε-  
ρείας όπως άς ποδ επιτορπή να μην  
αναφέρω ένταυθα διά λόγους εύνη-  
τους. Τούτο μόνον τονίζω ότι εις των  
πληροφοριών τας όποιας έλαβον, έμψ-  
ρωσα την γνώμην ότι ο τουρκικός λα-  
ός, παρά τώ ένδιαφέρον των ήγετών  
του, παραμένει άκόμη δυσκίνητος και  
εσθρως αμφιβάλλω άν θα κατορθώση  
να κινηθή προς τά έμπρός, οι εις το  
απότερον μέλλον.

Ο φίλος μου δεν είχεν άδικον να με  
κρατήση επιμόνος, διότι την επομένην  
ήτο Παρασκευή, ημέρα της εβδομαδι-  
αίας άγοράς.

Είχα σηκωθεί πολύ πρωί και κατέβη-  
κα στο καφενείο. Άρκετοι θαμώνες  
εφύσκοντο εκεί και συνδιελέγοντο. Ό-  
ταν ήλθεν ο κ. Στρούζινσκι, έξήλθεν  
εις την άγοράν, όπου τό μερος εις τό  
όποιον συγκεντρώνται τά προς πό-  
λιν μεγάλα ζώα ήτο πλήρες κόσμου.  
Έκτός των μεγάλων ζώων υπήρχον  
και πουλερικά, αυγά, βούτυρα, καφα-  
λοτέρια, σπαρα και πολλά άλλα είδη.  
Όλα κάμφθηνα και όμοις διάφορα εί-  
σαν άραιοι, εκτός των εσπερίων οι-  
τινες απέλειον την πόνην άγορασι-  
κήν κίνησιν. Έμεινα κατάληπτος από  
της γρήνης ζέλης. Διά να μη φαι-  
νομαι υπερβολικός άναφέρω μόνον, ότι  
βούτυρον άγνόν άγελαινόν, έπωλήθη  
κατά τας μεσημερινιάς ώρας, άντι έβδο-  
μήκοντα γροσίον, δηλαδή δραχμών 30  
περίπου. Έπλησίασα μερικώς άφελείς  
χορικούς και τούς ήρώτησα σχετικάς  
διά την γεωργικήν παραγωγήν και ποδ  
άπηντησαν χωρίς κανένα ένδοιασμόν  
ότι χωράφια άπαρχουν πολλά, άλλα  
λείπουν τά χέρια να τά καλλιεργήσουν

Και είχαν δικαιο, διότι αυτό το διε-  
λίστασα και ίδιος όμνησα, όταν δημο-  
γήνην τας άπεράντους εκτάσεις από  
Οδού—καπρού μέχρι Μουρατίη αι-  
τινες καίτοι χιονοσκεπείς, διεκρίνοντο  
ότι ήσαν άκαλλέργητοι.

—Προς την Τυρολόην

Έλατε να τελειώσω πλέον με την  
Ραιδεστόν, την πόλιν αυτήν όπου αλ-  
λοτε έσφύρεν η ζωή ενός άρμίου έλ-  
ληνισμού, κρατούντος εις τας χείρας του  
όλοζήληρον τό έμπόριον, την βιομηχα-  
νίαν, την βιοτεχνίαν και ότι άλλο πα-  
ρουσίαζεν αυτό πολυθρόνον και πο-  
λύθρον εισαγωγικών και εξαγωγικών  
κέντρων: Είνε άναγκαίτητον να επανα-  
λάβω, ότι είπα και διά τό Οδού—  
Κιοκρού, ότι η Ραιδεστός προσελκύει  
περισσότερον την προσοχήν των Τούρ-  
κων κυβερνητών και καταβάλλονται ο-  
περάνθρωποι, προστάθεται, προς δημ-  
ογραφίαν έν αυτή Τουρκικών έπιτορπών και  
επαγγελματιών και έν γένει η μεριμνα  
της Τουρκικής κυβερνήσεως εινε ενδη-  
λος παντός, προσπαθείσας να δώση  
ζωήν και κίνησιν εις την άκονερωμένην  
υφ' όλης τας άπόψεις πόλιν. Δυσ-  
τυχώς δεν γίνεται, επί του παρόντος,  
κατάλληλος, άποβαίνουσα αποτέλεσμα  
τική η προσπαθεία αυτή των ήγετών  
της νεαρής Τουρκικής Δημοκρατίας.

Και πρίν άκόμη χαιρετήσω τόν κ.  
Στρούζινσκι, έπεμψεν αυτός, να ποδ  
δώση μίαν συστατικήν έπιστολήν εις  
κάποιον γνωστόν του διαμένοντα έν  
Τυρολόη και έξασκούντα τό αυτό, με  
αυτών επάγγελμα Τόν ήζωοίστησα θερ-  
μής και διά την νέαν ταύτην εκδο-  
λέυσιν και τόν άπεχαιρέτησα, ένψ τό  
αυτοκίνητον έτίθετο εις κίνησιν με κα-  
τεύθυνσιν προς την Τυρολόην, την  
τελευταίαν πόλιν της μακράς περι-  
οδίας μου. M.N. 16 p. 237

ΑΔ. ΖΑΡΑΛΛΙΜΗΣ  
ΑΥΡΙΟΝ: Η συνέχεια

ΑΥΡΙΟΝ: Η συνέχεια